

prøver vi at kigge på det. Men jeg vil kun sige, at ordførerne har igen og igen gentaget det, som jeg mener at nogle ordførere fra oppositionen ikke så gerne vil høre, nemlig at det her er afgjort ikke, at byggeriet skal udvikles til jagtlytter eller fritidshuse. Det hørte jeg fru Helle Sjelle sige endog meget tydeligt, og det gjorde de andre ordførere også. Så vi ser på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og museumsloven. (Internationale naturbeskyttelsesområder, offentlighedens adgang til naturen, fredning, beskyttelseslinjer, fortidsminder m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 28/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Det her forslag er et fantastisk godt og gennemarbejdet forslag til en ny naturbeskyttelseslov. Der var en voldsom debat i sommer, hvor bl.a. den tidligere miljøminister gik ud og påstod en masse ting om dette nye forslag, som ikke var korrekte. Derfor vil jeg godt præcisere, hvad det er for nogle ændringer, der ligger i lovforslaget, og hvad lovforslaget egentlig indeholder nu, så man klart kan få et billede af, hvilket niveau miljødebatten foregår på, når den diskuteres, uden at den bliver konkret.

Lovforslaget har følgende hovedpunkter:

Der bliver nye regler om beskyttelse og mere aktiv forvaltning i de internationale beskyttelsesområder. Amterne får som noget nyt pligt til at gennemføre Natura 2000-planer, som de skal udarbejde efter miljømålsloven, der blev vedtaget lige inden jul.

Lovforslaget indeholder nye virkemidler, som skal bruges til at føre planerne ud i livet. Det drejer sig f.eks. om en anmeldeordning for visse driftsændringer og anlæg, som ikke kræver en tilladelse i dag. Amterne skal indgå aftaler med ejerne om ændringer af den eksisterende drift eller udnyttelse af arealerne, der er nødvendige for at opnå de målsætninger for områder, der fastlægges gennem Natura 2000-planlægningen.

Hvis det ikke kan lade sig gøre at indgå en aftale, skal amterne træffe afgørelsen. De to sidste indgreb udløser fuld erstatning for ejerens tab.

Så kommer der en ændring omkring beskyttelse af biologiske overdrev. Beskyttelsen af overdrev i hele landet efter lovens § 3 udvides til også at omfatte alle biologiske overdrev.

Der bliver en ændring omkring adgang til naturen. Forslaget udmønter adgangsftalen fra november 2002. Det betyder, at mulighederne for at færdes til fods og på cykel udvides. Mulighederne for at ride på stranden udvides, og der indføres en ordning med anmeldelse af planer om nedlæggelse af veje og stier i det åbne land. Amtet kan så forhindre nedlæggelse, hvis vejen eller stien har væsentlig rekreativ betydning.

Der kommer nye regler om gennemførelse af fredninger. Som noget nyt skal fredningsforslag ledsages af et overslag over de forventede omkostninger samt en udtalelse herom fra de parter, der skal rejse fredningssager.

Der indføres en tidsfrist på 2 år for Fredningsnævnets behandling af fredningsforslag. Fristen kan forlænges i yderligere 2 år.

Ved Naturklagenævnets behandling af sagerne bortfalder den midlertidige retsvirkning af fredningsforslaget efter 2 år.

I dag har et fredningsforslag virkning for ejerne, så snart det er offentliggjort af Fredningsnævnet. Fremover skal ejeren først rette sig efter forslaget som indgreb i den aktuelle drift eller råden over ejendom, når der er truffet en endelig afgørelse.

Fredning af det internationale beskyttelsesområde skal også medvirke til opfyldelse af de internationale forpligtelser.

Der bliver en ændring omkring reklamer i erhvervsområder i det åbne land. Forbud mod reklamer i det åbne land skal ændres, så det bliver tilladt at opstille reklamer for virksomheder og salg af erhvervsgrunde i områder, der af lokalplanen er udlagt som erhvervsområde, selv om området ikke er udbygget.

Og så bliver det fremover frivilligt for amterne at nedsætte grønne råd, idet lovens krav om grønne råd ophæves.

Det er en opfølgning på regeringens beslutning på baggrund af en anbefaling i rapporten fra Finansministeriets udvalg om kommunale råd og nævn fra maj 2003.

Så er der nogle ændringer om, at beskyttelse af fortidsminder, sten og jorddiger flyttes til museumsloven.

Ja, det er simpelt hen de ændringer, der er. Der er en enkelt til, nemlig at beskyttelseslinjer ved overflødige regler ophæves. Strandbeskyttelseskommissionen har færdiggjort sit arbejde, og de særlige regler om selve Strandbeskyttelseskommissionen og dens virke ophæves. Reglerne om klitfredning og strandbeskyttelseslinjen præciseres og omformuleres i lyset af, at de nye beskyttelseslinjer nu er fastlagt og er trådt i kraft i hele landet.

Vi havde i sommer en debat om, at strandbeskyttelseslinjen skulle fjernes, kystbeskyttelseslinjen skulle ændres, Naturklagenævnet skulle nedlægges, og der skulle laves en folkeafstemning om naturbeskyttelsesloven. Efter det, jeg har fremlagt her, kan enhver sige, at det simpelt hen ikke var fair, at det ikke var troværdigt af den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, at gå ud med en debat på det niveau.

Det, jeg har fremlagt her, dokumenterer, at det var en debat, som var uden indhold, og at den ikke var korrekt.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu skal jeg jo stille spørgsmål til Venstres ærede ordfører, men jeg føler mig alligevel kaldet til på baggrund af Venstres ordførers tone i talen at sige, at det er meget muligt, man ikke er enig i, hvad der blev sagt i sommerferien, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at man angriber folk med navns nævnelse i en sag, hvor de ikke har skygge af chance for at forsvare sig, da de ikke er til stede i salen. Det er sådan mere rent principielt, og det synes jeg hr. Eyvind Vesselbo skulle skrive sig bag øret, sådan at vi holder os til de politiske bemærkninger.

Kl. 17.00

Hvad angår naturbeskyttelsesloven, er vi meget tilfredse med, at de biologiske overdrev er kommet med, men kan Venstre ikke godt se det komiske i, at de skal have været ude af drift i 30-50 år, før de kan blive regnet med? Betyder det dybest set ikke, at vi slet ikke får de biologiske overdrev med alligevel? Og der er også i høringssvarene eksempler på biologiske overdrev, som rent faktisk ikke lever op til kriterierne på de 30 til 50 år, men som også burde nyde beskyttelse. Kan vi ikke blive enige om at få dem fjernet?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at man, når man fører en debat om miljøpolitik, beskæftiger sig med det, der er fakta, og ikke udspreder forkerte, urigtige påstande. Det er derfor, jeg har taget den sag op her, for her er dokumentationen jo netop for, at i den debat, der foregik i sommer, som hr. Svend Auken var fortaler for, fremførte han de urigtige oplysninger. Og der mener jeg, at det er fuldstændig korrekt af mig at stå her og tilbagevise de urigtige påstande, der kom.

Vedrørende overdrev, så lad os nu gå i gang i udvalget, så kan hr. Torben Hansen jo fremføre sine synspunkter dér. Dermed vil jeg sige, at vi da er åbne over for en diskussion af tingene. Men jeg kan bare ikke se, at det, hr. Torben Hansen fremhæver, overhovedet er noget problem.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jamen, hvis det ikke er noget problem, så vil jeg da straks stille et ændringsforslag om det, og så regner jeg selvfølgelig med, at Venstre stemmer for det.

Så siger hr. Vesselbo, at her ligger dokumentationen for, at påstandene var forkerte. Jeg vil sige, at man også kan vende det om og sige, at her ligger dokumentationen for, at det er lykkedes Venstre og regeringen at blive klogere.

I forbindelse med, at der skal gives et overslag af den, der rejser fredningssagerne, kan Venstre så ikke se nogen fordele i, at det ikke er den, der rejser fredningssagerne, i det her tilfælde Danmarks Naturfredningsforening, men at det er en uvildig instans, eksempelvis Skov- og Naturstyrelsen?

Jeg har forstået, at Venstre også går meget op i, at vi skal leve op til år 2010-målene om stop af tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed.

Kunne der så ikke også være noget fornuft i, at vi nu, når vi står med den her ændring af naturbeskyttelsesloven, også får indført, at der ikke kan gødskes og bruges pesticider på § 3-beskyttede arealer? Så var vi jo også nogle skridt videre.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg sige, at da jeg sagde, at jeg ikke så det her som noget problem, så var det med hensyn til den problemstilling, hr. Torben Hansen rejste. Jeg ser det simpelt hen ikke som et problem. Men det kan jo være, at hr. Torben Hansen, når vi er i gang med udvalgsarbejdet, kan fremlægge det på sådan en måde, så jeg kan se det som et problem. For hvis vi havde set det som et problem fra begyndelsen, så var det jo kommet med i det lovforslag, der ligger her.

Når hr. Torben Hansen siger, at vi måske er blevet klogere, så er det jo det, der egentlig er det manipulative i det her, nemlig at man netop starter med at sige noget, som man udmærket godt ved ikke passer. Og når så loven kommer, og det viser sig, at det, man påstår, aldrig nogen sinde har været på tale, så siger man, at det er, fordi modparten er blevet klogere, fordi man fremhævede de synspunkter, som modparten ikke havde. Det er jo en fuldstændig omvendt måde at diskutere på.

Det er derfor, at jeg synes, det er så vigtigt, at jeg her fra Folketingets talerstol får dementeret de urigtige påstande, som kom om den her naturbeskyttelseslov i sommer. Og det er ikke, fordi Socialdemokratiet overhovedet har sat noget fingeraftryk på det her. Tværtimod, Socialdemokratiet har jo ikke ønsket at være med i debatten indtil nu.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Eyvind Vesselbo, om han vil være med til at drøfte, om de bestemmelser om naturfredning, som er i det her forslag, ikke i virkeligheden bliver for restriktive. Hvis man kræver, at der absolut skal fremlægges et budget allerede på forhånd, før man kender fredningens indhold, hvad der jo kan ændres undervejs, og at man samtidig kun må bruge 2 år på det, og hvis så der er gået 2 år, så falder det væk, så er jeg bange for, at det faktisk kan vise sig at blive vanskeligt overhovedet at gennemføre en

naturfredning. Er Venstre indstillet på at drøfte det problem i forbindelse med lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil sige, at jeg principielt mener, det er rigtigt, hvad der står i lovforslaget, nemlig at man skal prøve at lave et budget for de her fredninger, også fra starten af.

Jeg mener i øvrigt også om den praksis, der har været igennem mange år, at det sådan set er ligegyldigt, havde jeg nær sagt, hvor mange penge man bruger på det her område, fordi man gang på gang kan fremsætte fredningsforslag, som udløser nogle beløb. Jeg vil meget gerne være med til at drøfte med hr. Keld Albrechtsen, om man måske kunne finde ud af at få afsat beløb på finansloven, som begrænsede eller i hvert fald gjorde, at vi vidste, hvad det var, vi havde med at gøre rent økonomisk. For det her er jo en af de få konti på finansloven, hvor der ikke er nogen grænser, men hvor det bare er sagerne, der er udgangspunktet.

Så jeg vil meget gerne være med til at drøfte det her fredningsforslag med hr. Keld Albrechtsen. Det er jo derfor, jeg står her, og det er jo derfor, regeringen lægger det frem. Så hvis der er nogle ting, vi kunne nå frem til i fællesskab, som kunne gøres bedre, så ser jeg det meget gerne.

KL 17.05

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der bare er problemet, synes jeg, er, at vi jo har haft det synspunkt tidligere, og jeg går ud fra, at der har været almindelig enighed om, at når man talte om naturfredning, så var det, fordi det drejer sig om umistelige værdier, og det vil jeg sige, at vi jo som udgangspunkt ikke kan begynde at sige, at det har vi ikke råd til, for så kan man ikke samtidig sige, at det drejer sig om umistelige værdier.

Derfor er jeg altså bekymret for, at det der budgetprincip, som nu indføres i det, så skal komme til at medføre, at de allervigtigste naturfredninger lige præcis vil være dem, som så ikke længere vil kunne lade sig gøre.

Men jeg er jo glad for, at hr. Vesselbo tilkendegiver, at man godt vil være med til at kigge på det, også måske til at kigge på 2-års-fristen. Og der vil jeg godt spørge, om hr. Vesselbo ikke deler den bekymring, at en 2-års-frist, samtidig med at man stiller et budgetkrav, i realiteten gør

det umuligt at nå at gennemføre en frednings-sag.

(Kort bemærkning):

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, jeg vil meget gerne være med til både at kigge på økonomien og på 2-års-reglen, altså alle de ting omkring fredningen.

Det var det, der var min pointe før, hvor jeg købte en ny dimension ind, nemlig ved at sige, at det her jo altså også godt kunne være et spørgsmål om prioritering af fredningssager, fordi, som hr. Keld Albrechtsen er inde på, det jo kunne være, at der var nogle sager, der var så akutte, at de simpelt hen skulle igennem med det samme, men det kunne jo også godt være, at der var nogle, der godt kunne vente måske et eller to år. Og det vil sige, at man i den planlægning, hvor man, også igennem en økonomisk planlægning, siger, at man sætter et bestemt beløb af på finansloven, at man så inden for den periode må prioritere, sådan at vi skal tage fat på de mest akutte, dem, der virkelig er oppe over, og så kommer de andre i rækkefølge. Det vil jeg godt være med til at diskutere med hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning):

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi glade for, at § 3-beskyttelse nu også kommer til at gælde for biologiske overdrev.

Det, vi ikke kan forstå, er, hvorfor det er åremål, der skal afgøre, hvorvidt et overdrev skal beskyttes, frem for at det f.eks. er botaniske mål. Hvordan kan det være, at det skal være sådan, at hvis et overdrev ikke har været dyrket intensivt de sidste 30-50 år, så kan det beskyttes, i stedet for at man siger, at hvis et overdrev rummer en række faktorer, som er betydningsfulde for bevarelse af den biologiske mangfoldighed, så skal det bevares? Med andre ord: Er det noget, Venstre ville være villig til at se på i forbindelse med udvalgsarbejdet?

(Kort bemærkning):

Eyvind Vesselbo (V):

Ja. Ligesom jeg sagde til hr. Keld Albrechtsen, er vi villige til at diskutere alt, der er i dette her lovforslag, så vi måske kan finde ud af at få et meget bredt, jeg vil ikke sige forlig, men en meget bred opbakning bag den her lov.

Også det spørgsmål, som fru Elsebeth Gerner Nielsen rejser her, vil jeg da meget gerne være

med til at drøfte, så vi kan få en ordentlig dialog om det og få nogle forklaringer på, hvad baggrunden er for lige netop at ramme med det og det åremål.

Det kunne jo også være, at man i fællesskab kunne nå frem til en politisk beslutning om, at det kunne rykkes lidt med hensyn til årene, men der er selvfølgelig en faglig begrundelse for, at det er den årrække, der er tale om her, for ellers var det jo ikke beskrevet på denne her måde i lovforslaget.

(Kort bemærkning):

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Jeg er meget glad for, at hr. Eyvind Vesselbo er åben over for forhandling, for sådan som lovforslaget ser ud nu, vil Det Radikale Venstre ikke kunne være med på det. Vi synes, at lovforslaget lader meget tilbage at ønske.

Noget af det, jeg godt kunne tænke mig at høre Venstres mening om, er alle de arealer, der ikke nu er beskyttet via de lovgivninger, vi har talt om indtil videre. Vi har jo altså masser af vigtige arealer, enge f.eks., halvnatyrtyper i det hele taget, som rummer en meget stor del af den biologiske mangfoldighed, som på ingen måde er beskyttet, og som er ved at gro til i næringsstoffer og af andre årsager. Hvad skal vi gøre med dem?

(Kort bemærkning):

Eyvind Vesselbo (V):
Nu er vi jo i Venstre indstillet sådan, at vi meget gerne vil forhandle, og vi gerne vil nå frem til den bredest mulige samarbejder her i Folketinget. Det gælder også for vandmiljøplan III. Der vil vi også meget gerne have et bredt foiligt, og vi vil også godt have, som jeg siger, bredest mulig opbakning til dette her lovforslag og være sammen med mange partier om at bakke op om denne her lovgivning.

Derfor er det naturligt for os, at når fru Elsebeth Gerner Nielsen og hr. Keld Albrechtsen stiller spørgsmålet, om vi vil være med til at forhandle, så er det selvfølgelig det, der er vores udgangspunkt, og tillige at vi også kan nå frem til noget fornuftigt.

Kl. 17.10

Den der snak, der har været, også under debatten om skovloven, om A- og B-natur – det er jo det, der ligger bl.a. i fru Elsebeth Gerner Niensens andet spørgsmål – kan jeg ikke følge. Jeg mener ikke, at der er en A- og en B-natur, for mig er natur natur. Men det, som fru Elsebeth

Gerner Nielsen snakker om, er, at vi også skal beskytte den natur, som ikke er habitatområder og fuglebeskyttelsesområder, og det er der jo i øjeblikket en indsats for.

Men jeg vil da også gerne her tilkendegive, at vi gerne vil være med til at drøfte med Det Radikale Venstre, også med hr. Keld Albrechtsen og andre partier, om vi kan lave en øget indsats på det område igennem de kommende år.

Så vi er meget åbne over for at drøfte alle de her ting, og jeg håber faktisk, at vi når frem til noget fornuftigt, som vi kan være sammen om alle sammen, for det er ikke en helt uvæsentlig lovgivning det her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Torben Hansen som ordfører.

Torben Hansen (S):

Dansk natur er under stærkt pres. Naturens balance er truet. Det er en kendsgerning, som bl.a. blev understreget i Wilhjelmudvalgets rapport fra 2001. Der fremgik det klart, at naturen har for lidt plads, der er for mange næringsstoffer, vandmiljøet er belastet, og der mangler sammenhængende naturområder. Det var bl.a. årsagen til, at Socialdemokratiet i 2002 spillede ud med en naturreform.

En naturreform, der skulle skabe mere plads til naturen, forbød gødskning, dræning og pesticider i naturområder, som skabte 300 meter bufferzone omkring sårbar natur, som sikrede forstærket pleje af naturen, som sikrede regulering af landbruget med miljøgodkendelser og naturplaner og andet godt. Desværre fik vi ikke flertal for forslagene.

Det lovforslag, vi står med her, er et skridt i den rigtige retning, hvad angår de naturområder, vi er forpligtede til at beskytte efter EU's direktiver. Desværre fremgår det også af lovforslagets bemærkninger, at midlerne først og fremmest skal prioriteres til de internationale naturbeskyttelsesområder. Det vil medføre en opdeling i A- og B-natur. Andre vil måske kalde det en opdeling i folkelig natur og elitenatur.

Resultatet er desværre, at den aktive naturbeskyttelse i Danmark stort set bliver indskrænket til de blot 7,5 pct. af arealet, der er i Natura 2000-områderne. Danmark har forpligtet sig til at stoppe tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed senest i 2010. Hvis tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed skal stoppes, kræver det også økonomiske midler og en indsats i de resterende 92,5 pct.

En væsentlig forudsætning i beskyttelsen af den danske natur er også plejen af den. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at der skal være plejepligt på § 3-arealer, hvor der også samtidig skal være forbud mod gødskning og sprøjtning. Uden en lovfæstet plejeforpligtelse kan det frygtes, at mange § 3-områder uden for Natura 2000-områderne vokser ud af deres beskyttelse.

Vi er tilfredse med, at de biologiske overdrev er medtaget i § 3-beskyttelsen, men lovforslagets bemærkning om, at de skal have været ude af drift i 30-50 år, mener vi bør falde helt ud. Mange biologiske overdrev vil via denne bemærkning ikke få den beskyttelse, som de reelt skulle have, og der er i høringssvarene også nævnt et helt konkret eksempel.

Socialdemokratiet synes også, at det er meget betænkeligt, at høringsudkastets § 19 a, vedrørende at der ikke måtte foretages ændring af tilstande og lokaliteter efter habitatdirektivets og fuglebeskyttelsesdirektivets regler inden for de internationale naturbeskyttelsesområder, i det endelige lovforslag er røget ud og erstattet med en anmelderpligt til amtet, hvor amtet har 4 ugers høringsfrist.

Vi er meget i tvivl om, hvorvidt det lever op til artikel 6 i habitatdirektivet, og selv om det gør, så indebærer det, at enhver tænkelig problematisk aktivitet er oplistet i bilag 2, og det er de jo næppe.

Vedrørende bilagene synes vi, at det er meget betænkeligt, at de ikke kan blive reguleret mere smidigt, end at der skal en lovændring til, hvis og såfremt bilagslisten ikke er dækkende.

Der har det forløbne år været mange diskussioner om fredningsinstrumentet. Socialdemokratiet vil klart understrege, at det er af allerhøjeste vigtighed, at retten til at rejse fredningssager ikke udelukkende ligger hos offentlige myndigheder, men også hos Danmarks Naturfredningsforening, og vi glæder os over, at miljøministeren i modsætning til tidligere nu ikke vil fratage DN retten til at rejse fredningssager.

Vetoretten, der nu gives til de offentlige myndigheder, når der er naturgenopretning inde i projektet, giver muligheder for mange fortolkninger og diskussioner, og grænsen mellem naturfredning og naturgenopretning ville være flydende, og det er vores opfattelse, at Naturklagenævnet hidtil har foretaget afvejningen af, om den påtænkte naturgenopretning stod mål med udgifterne.

Vi er alvorligt bange for, at det her punkt de facto vil føre til en svækkelse af fredningsinstrumentet, og dette i tider, hvor naturmidlerne er små i amter og kommuner, samtidig med at regeringen med det her lovforslag sender et klart signal om, at det for eftertiden kun er Natura 2000-områderne, der skal prioriteres.

Wilhelmudvalgets rapport fra 2001 var et godt afsæt for en fremsynet naturbeskyttelseslov, der både tog hensyn til vores internationale forpligtelse og kunne stoppe tilbagegangen i biologisk mangfoldighed.

Når vi ser på det her lovforslag, må vi sige, at chancen er forpasset, og Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Jeg skulle også hilse fra Det Radikale Venstre, der kan tilslutte sig vores bemærkninger.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi har selvfølgelig sympati for vores internationale forpligtelser på naturbeskyttelsesområdet, men at lige EU skal bestemme, hvor vi skal lave vores indsats, mener vi er helt hen i skoven. Vi skal selvfølgelig være dem, der udpeger vores egne områder. Men for os har det været vigtigt, at bliver der pålagt nogle restriktioner for den enkelte ejer af områderne, jamen så kan man også få erstatning, hvis man bliver reduceret i sin handlefrihed og dermed får et tab.

Dansk Folkeparti synes også, det er godt, at man nu skal sikre en økonomisk prioritering og fokusering af fredningsindsatsen netop for at gøre sagen lidt mere gennemskuelig.

Vi kan konstatere, at Danmark er forpligtet i henhold til habitatdirektivernes forpligtelser til at beskytte en række overdrevstyper. Men så er vi også nødt til at spørge ministeren: Det her koster jo selvfølgelig penge, og hvor skal pengene så komme fra? Hvis man ikke kommer med ekstra penge på området, jamen så må man jo kunne fortælle, hvad det er, der sker her.

Det her kommer også til at koste penge for de enkelte amter, og hvad skal man så nedprioritere? Vi bliver nødt til at have et konkret svar på, hvad det er, man i den kommende tid vil nedprioritere, for at vi kan leve op til de her direktiver, som vi får udstukket af EU.

Så mener jeg også, at EU-tilhængerne må komme op og fortælle, hvad det er for nogle ting, som man ikke vil højne så meget, som man har gjort før, når man opprioriterer nogle ting.

Man kan kalde det, hvad man vil, men ekstra penge har jeg ikke set er blevet sat af på det her område.

Jeg håber, at ministeren i sin afslutning vil tilkendegive, at man ønsker at videreføre den linje, som vi har lagt op til omkring naturforliget, og hvor naturen har været den store vinder og har fået tildelt flere penge end det, man i første omgang havde lagt op til.

Jeg er meget betænkelig ved, at man bliver pålagt den ene ting efter den anden, så derfor synes jeg også, at vi som udgangspunkt selvfølgelig skal gøre, hvad vi kan, og hvad der står i vores magt, for at beskytte naturen. Men vi bliver også nødt til at se på: Hvor er det, vi får mest for pengene, og er det lige ved de her habitatdirektiver?

Men jeg vil gerne sige, at jeg hilser det velkommen, at man nu med den her lov kan få erstatning for de områder, hvor det virkelig betyder, at man bliver pålagt nogle ting, og hvor man kan påvise, at der er et tab.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare bede hr. Dohrmann tænke godt igennem, om han gør EU-modstanden en tjeneste, når han nu ligesom begynder at antyde, at de krav og forpligtelser, som gælder ifølge EU-lovgivningen, vil hr. Dohrmann ikke leve op til, for det kunne jo skabe det indtryk, at hvis ikke det var, fordi der var den EU-lovgivning, så var der nogle naturbeskyttelsesområder, som hr. Dohrmann i virkeligheden ikke ville være med til at beskytte. Dem ville han have sin frihed til at kunne sige at han ikke ville beskytte, f.eks. disse overdrev.

Jeg vil spørge, om det er det, der ligger bag det. For hvis det er det, der ligger bag det, så kan der sættes et lighedstegn mellem hr. Dohrmanns form for EU-modstand og så folk, der ikke vil gøre noget for miljøet, og det vil altså være en tragedie for EU-modstanden her i Danmark.

Kl. 17.20

Jeg beder bare hr. Dohrmann om at betænke, at det jo nødig skulle være sådan, at der blev sat lighedstegn mellem folk, der ikke vil beskytte miljøet, og så EU-modstanden.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen hr. Keld Albrechtsen ved jo udmærket godt, at det slet ikke er det, der ligger i det her. Det, vi siger, er jo, at vi selv skal bestemme, hvor

det er, vi prioriterer på vore områder. Vi behøver ikke at blive pålagt fra EU, at vi skal have de her områder. Vi ved udmærket godt i Danmark, at vi skal satse på naturen. Men betyder det så, at det er EU, der skal bestemme, hvor mange områder vi skal udpege, og hvor de skal udpeges henne? Nej, det mener vi godt at vi selv kan i Danmark.

Så det mener vi er fuldstændig ude af trit, hvis hr. Keld Albrechtsen tror, at EU skal styre alle politikker i Danmark, også miljøpolitikken. Det skal selvfølgelig være Danmark selv, der skal beslutte, hvor de ting skal være henne.

Så jeg mener, at det nærmere er hr. Keld Albrechtsen, der gør EU-modstanderne en bjørnetjeneste, hvis han påstår, at vi ikke vil gøre noget for miljøet. Vi er jo netop dem, der er med i et naturforlig, hvor vi afsætter ekstra penge til netop naturområdet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg gerne spørge hr. Dohrmann direkte: Er der nogle af de habitatområder, fuglebeskyttelsesområder f.eks., eller de overdrev, som efter EU-lovgivningen skal beskyttes, som hr. Dohrmann helt konkret mener ikke skulle have været beskyttet? For hvis det er det, der er tilfældet, så bekymrer hr. Dohrmanns linje mig.

Jeg er ganske enig med hr. Dohrmann i, at der er utrolig mange ting i EU, der ikke fungerer, som de skal. Men når der så lige præcis er et eksempel på, at EU trods alle sine mangler har været inde at vedtage en lovgivning, der beskytter naturen, så bekymrer det mig, hvis hr. Dohrmann så bruger det som påskud for i virkeligheden ikke at synes, at det er nødvendigt at beskytte de naturområder, som er udpeget.

Derfor vil jeg gerne høre: Er der konkrete naturområder, som er udpeget efter EU-reglerne, og som Dansk Folkeparti i virkeligheden ikke mener skulle beskyttes?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi mener, at naturen selvfølgelig skal beskyttes. Men derfor mener vi ikke, at vi skal udstede en blankocheck til, at alt, hvad EU siger, skal Danmark bare lægge sig på knæ og sige ja tak til. Vi mener, at det kan vi nemt selv klare. Vi er mange forskellige partier her i Folketinget, som har en fornuftig miljøpolitik, som gerne vil beskytte na-

turen. Hvorfor skal vi så pålægges de her ting fra EU's side?

Jeg forstår slet ikke, at Enhedslisten, som også nogle gange siger, at de er imod EU – nu kan man jo blive i tvivl, om de er for eller imod – nu lige pludselig gerne vil acceptere alting, der kommer fra EU. Vi siger bare: Vi vil gerne selv bestemme, vi behøver ikke at blive pålagt det her fra EU.

Jeg forstår ikke, hvad hr. Keld Albrechtsen er ude på her, men det er da måske bare at sige, at alt, hvad der kommer fra EU, er godt. Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Keld Albrechtsen er gået over på den fløj. Men hvis det er der, han gerne vil høre til, så er der jo ikke noget at gøre ved det. Men det er den helt forkerte politik, synes vi i Dansk Folkeparti. Vi vil gerne selv have lov til at bestemme.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på hr. Dohrmann, at hr. Dohrmann synes, at det er meget vigtigt med det nationale. Der tror jeg da, at alle herinde synes, at man godt kan være national uden at være nationalistisk.

Men jeg kunne da godt tænke mig at høre: Hvad så i forhold til de § 3-områder, som så ligeså er uden for de der EU-habitatområder? Hvad nu, hvis vi går ind og laver forslag om, at der skal være plejepligt – det er jo god dansk natur – for de § 3-områder; man må heller ikke bruge pesticider, man må heller ikke gødske; der kerer man sig om god dansk natur? Var det ikke et forslag, som Dansk Folkeparti med hr. Jørn Dohrmann i spidsen gerne ville være med til at stemme for?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til det vil jeg sige, at vi ser på alle ændringsforslag, der skulle komme frem. Vi behandler dem seriøst i udvalget, ser på, hvad det har af konsekvenser for områderne, ser, hvordan vi kan gøre det godt for naturen; det vil vi gerne være med til at se på.

Så derfor: Vi vil gerne nå frem til et virkelig godt resultat, der tager hånd om natur og miljø, og det er jeg sikker på at alle partier, der er i Folketinget, vil. Det er kun måden at gøre det på, vi måske nogle gange er lidt uenige om. Men kan vi få en god naturbeskyttelseslov, så vil vi jo selvfølgelig gerne medvirke positivt til det.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S): Jeg ved ikke helt, om jeg skal sige tak for tilsagnet eller tak for afvisningen, men det må vi jo se på, det må jo komme til at stå sin prøve ved andenbehandlingen.

Det ligger bl.a. i lovforslaget, at den, der rejser en fredningssag, eksempelvis Danmarks Naturfredningsforening, skal give et overslag over, hvad det kommer til at koste. Lad os sige, at DN mener 1.500 kr. pr. ha, og det så viser sig, at det bliver 1.200 kr., bliver grundejeren sur, men hvis det i stedet bliver 1.800 kr., er der andre, der bliver pålagt nogle ekstra udgifter. Kunne man ikke forestille sig, når vi nu alligevel skal diskutere ændringer i bestemmelserne, at lade en uvildig instans foretage beregningerne over, hvad den helt specifikke fredningssag ville koste?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF): Som jeg sagde for lidt siden, kigger vi jo på alle de ændringsforslag til lovforslaget, der måtte komme frem. Men som udgangspunkt vil jeg godt sige, at når nogen gerne vil have noget fredet, må man også have en forventning om, at de kan give et nogenlunde kvalificeret bud. Man må jo forvente, at folk selv finder frem til oplysninger om det område, de gerne vil frede, og jeg vil i hvert fald have en forventning om, at man også har nogle erfaringer på området.

Det er klart, at vi vil gerne være med til at se på, hvordan man kan lave loven, så den bliver bedst mulig for alle parter, og vi har hele tiden sagt fra Dansk Folkepartis side, at Danmarks Naturfredningsforening skal selvfølgelig beholde sin ret til at rejse fredningssager. Der var lidt fremme i sommerferien, som gjorde, at man kunne blive i tvivl og spørge, om de skulle miste deres ret, men jeg synes i hvert fald, at Dansk Folkeparti fik gjort det ganske klart, at den ret skulle de beholde, og det tror jeg heller ikke hr. Torben Hansen er i tvivl om.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Som Konservative ligger det os meget på sinde, at EU's fælles miljøpolitik fastholder sin stærke position, og vi ser gerne, at Danmark benytter sin indflydelse til at trække det fælles beskyttel-

sesniveau i Europa opad. Derfor ønsker vi, at Danmark lever op til de internationale forpligtelser, som vi har påtaget os, og vi ønsker, at naturen skal kunne gives videre til de kommende generationer i mindst lige så god stand, som vi selv modtog den.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at det har stor betydning, at vi passer på vores natur, og at vi skal yde vores bidrag til at skabe en bæredygtig udvikling i verden. Derfor er vi også positive over for lovforslag nr. L 146, som skal sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser, når det angår beskyttelse af de internationale naturbeskyttelsesområder. Den hidtidige gennemførelse af EU's habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiv har ikke været tilstrækkelig til at leve op til kravene. Derfor er der behov for et supplement, og det sker bl.a. med dette lovforslag.

Med lovforslaget får myndighederne bl.a. de nødvendige virkemidler til at føre direktiverne ud i livet. Derudover er det vigtigt at nævne, at lovforslaget indebærer en udmøntning af den aftale, der er lavet sammen med jordbrugerne og de grønne organisationer om at forbedre offentlighedens adgang til naturen, samt en justering af reglerne for at gennemføre fredninger. Sidstnævnte er efter vores opfattelse fortsat et meget vigtigt redskab i naturpolitikken.

Alt i alt støtter Det Konservative Folkeparti lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, det lyder smukt, når fru Helle Sjelle siger, at man fra Det Konservative Folkepartis side ønsker, at Danmark skal trække niveauet opad internationalt og i EU. Men er problemet ikke, at det lovforslag, der ligger her, kun er en aldeles nødtørftig og måske ikke engang tilstrækkelig indsats til bare at nå op på det mindsteniveau, der ligger i EU-reglerne?

Her er intet forsøg på at gå foran. Glemte er al snak om foregangsland, og det betyder jo, at al den natur, der ligger uden for de 7,5 pct., som kaldes natur i lovforslaget, bliver forsømt. Over 90 pct. af den danske natur bliver ladet i stikken med forslaget, for at sige det meget kort, og det kan ikke siges at være noget, som kan være med til at løfte de internationale standarder opad. Synes Det Konservative Folkeparti ikke ærlig talt, at det er et problem?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi synes, det er et udmærket forslag, der ligger her, og vi har en klar forventning om, at det selvfølgelig opfylder de krav, der bliver stillet fra EU.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det vil jeg gerne vende tilbage til i udvalget, for det er et spørgsmål, om vi rent faktisk opfylder de krav. Det kan der på forskellige konkrete punkter godt rejses tvivl om, og det vil vi vende tilbage til.

Fru Helle Sjelle sagde, at hun mente, at vi ikke alene skal opfylde kravene, men at vi også skal være et land, der forsøger at få det fælles niveau i EU hævet. Men så er det altså ikke tilstrækkeligt, at man humper efter i fjerde division og bare lige forsøger på at nå op på det niveau, der er vedtaget i EU, og det er jo det, vi desværre gør under denne regering.

Kl. 17.30

Derfor var det, jeg spurgte, om det skal forstås sådan, at Det Konservative Folkeparti virkelig ønsker et bedre niveau og ønsker, at Danmark skal gå i EU og sige, at det her skal gøres bedre. Hvis vi ikke alene skal leve op til EU's standard, men også skal gøre det bedre, må fru Helle Sjelle da erkende, at så er det lovforslag, der ligger her, ikke tilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg forventer helt klart, at Danmark lever op til de ting og de forpligtelser, som man har forpligtet sig til at følge op i EU, og vi ser også meget gerne, at Danmark går foran, men det kræver jo, at der er et flertal for at gå foran. Sådan er det altid.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hvis fru Helle Sjelle virkelig mener det sidste, hun sagde, altså at et flertal er forudsætningen for at gå foran, vil jeg da godt sige, at det vil vi da gerne være med til. Men det forudsætter selvfølgelig, at fru Helle Sjelle mener det alvorligt.

Jeg vil i øvrigt sige, at med det lovforslag, der er fremsat, er der lagt op til at fortsætte en de

facto-opdeling af Danmarks natur i en A-klasse og en B-klasse. Hvis man skal starte med den positive udlægning, er det, at EU's naturbeskyttelsesdirektiv tvinger regeringen til at øge beskyttelsen af 7,5 pct. af Danmarks areal, mens den negative udlægning er, at regeringen stort set kun interesserer sig for den naturbeskyttelse, som EU's regler foreskriver.

SF ønsker, at naturen uden for de internationale beskyttelsesområder skal beskyttes på det samme niveau, som gælder for de internationale beskyttelsesområder. I 2001 fik vi Wilhjelmudvalgets rapport, og det ville jo have været oplagt, at regeringen havde taget udgangspunkt i de mange anbefalinger fra Wilhjelmudvalget ved udarbejdelsen af lovforslaget. Men det har den ikke gjort. I stedet har den lavet en lappeløsning, som lige præcis sikrer, at man lever op til de internationale regler – måske. Man har i hvert tilfælde sigtet efter at gøre det på et så lavt niveau som muligt, så sent som overhovedet muligt og for de færrest mulige penge, og på nogle områder sker der slet ikke noget. Under alle omstændigheder står det i hvert fald klart, at regeringen ikke har intentioner om at stoppe tilbagegangen af den biologiske mangfoldighed af arter og levesteder frem til 2010, som det ellers var foreskrevet.

På mange måder minder det, der sker her, om den politik – eller strategi i regeringens egen terminologi – som regeringen har lagt på klimaområdet. Man siger, man vil leve op til internationale forpligtelser, og så forsøger man at gøre det på en sådan måde, at man kommer lettest muligt over gærden og med den ringest mulige effekt herhjemme. Det er en meget trist sammenligning.

Det fremgår af Politiken i dag, at regeringen siger, at den har afsat ekstra beløb i 2003 og 2004, og at den ikke rigtig ved, om det kommer til at koste flere penge frem til 2009, men det problem vil man se på til den tid, eller også regner man med, at det bare bliver en anden regering, der må klare sagerne.

Med hensyn til de nye regler i § 19 ser vi et ganske stort problem, fordi EU-fuglebeskyttelsesområderne ikke nødvendigvis hænger sammen med eller overlapper de § 3-beskyttede områder. Det giver faktisk mulighed for, at man kan gøre de områder, der ligger uden for de § 3-beskyttede områder, til en pengemaskine. De nye regler beskytter ikke tilstrækkeligt mod ændringer af tilstanden i alle fuglebeskyttelsesområderne, sådan som det er tilfældet med § 3-områder-

ne, og derfor er det efter vores mening ikke tilstrækkeligt i sammenligning med EU's krav. Det handler bl.a. om mulighederne for ændret afgrødevalg, der kan skade fuglelivet, forøget gødskning m.m.

Jeg vil også lige sige et par ord om adgangskravene. Det, der er kommet med i lovforslaget, er den frivillige aftale, der er indgået mellem landbruget, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet. Vi synes, det er meget, meget ærgerligt, at man ikke har medtaget alle de anbefalinger, der kom fra et faktisk enigt Adgangsudvalg, og jeg synes, det er lidt interessant, når det ses i lyset af, at vi faktisk har brugt meget, meget tid i dag på at diskutere skovbørnehaver og børns adgang til skovene.

Kl. 17.35

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti var meget, meget aktive med at spørge, hvordan vi overhovedet kunne finde på at sige, at der var nogen problemer. Når man har den holdning til skovloven, er det for os at se ganske ufatteligt, at man ikke har en tilsvarende holdning til Adgangsudvalgets anbefalinger, men derimod igen prøver at krybe over gærden, hvor det er lavest, ved kun at tage den frivillige aftale med.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi synes i Enhedslisten, det er positivt, at en række partier – i hvert fald De Radikale, Socialdemokratiet og SF – her i debatten har slået til lyd for et samlet natursyn, altså at vi skal se på naturen som et hele og ikke bare på noget, som man kalder natur, og som kun er 7,5 pct. af landet, mens resten kan få lov til at forfalde. Der er altså en forskel mellem regeringsblokken og oppositionen på dette område – en vigtig principiel forskel.

Desværre ser vi, at udviklingen går i retning af, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti accepterer denne opdeling af danmarkskortet i noget, man kalder natur – eller A-natur, hvis det skal være – og en B-natur eller noget, som slet ikke betegnes som natur. Det synes vi er uheldigt, og vi synes også, det er positivt, at der i en samlet opposition er et andet syn på tingene end det, der er fremlagt fra regeringens side.

Jeg vil minde ministeren om – jeg tror, ministeren godt kan huske det – at ved sin tiltræden havde regeringen en målsætning om, at i denne regerings tid skulle ikke én fugl og ikke én fisk få det ringere. Jeg tror, det var sådan, regeringen udtrykte det. Men man kan i hvert fald sige, at med dette forslag er det stensikkert, at der er i

hvert fald ikke én fugl eller én fisk, der får det bedre; det er der ikke. Jeg tror endda, at nogle af dem vil få det ringere, så også her har regeringen altså besværligheder med at føre sine oprindelige hensigter ud i livet.

Grunden hertil er selvfølgelig, at regeringen er begrænset af den ulyksalige udformning, som skattestoppet har fået, og den økonomiske politik, som gør, at regeringen er handlingslammet. Nu må man bruge alle de penge, der er tilbage i statskassen og ikke er forsvundet ned i skattekullerne, til bare nogenlunde at opfylde sine internationale forpligtelser. Resten af miljøet er der ikke penge til.

Oven i købet uddeler man nu helt ansvarsløst privilegier til folk, der skal have fuld erstatning for bare at opføre sig anstændigt. De skal nu have fuld erstatning, hvis vi skal lave nogle ting. Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, at det kan udvikle sig til en fuldstændig pengemaskine, når man tildeler ejerne nogle privilegier, som kommer til at koste statskassen en masse penge, og man oven i købet gør det i en situation, hvor staten i forvejen har afskåret sig fra indtægter gennem et håbløst forkludret skattestop, og pengene fosser ud af statskassen.

Det er derfor, lovforslaget slet ikke lever op til fru Helle Sjelles i øvrigt smukke hensigtserklæring om, at vi fra dansk side skal være et foregangsland på internationalt plan på miljøområdet. Med dette lovforslag må vi bare konstatere, at det er vi ikke længere. Det er vi bestemt ikke længere, vi er på vej ned i nederste division, endda på en af de bageste pladser. Det bliver situationen, hvis udviklingen fortsætter, og derfor kan Enhedslisten ikke støtte dette forslag, sådan som det ser ud.

Som også en række andre partier ønsker vi en beskyttelse af dyr og planter. Men hvad med fiskene? Hvad med havet? Havet er slet ikke kommet med, det er helt røget ud af forslaget. Jeg kan i hvert fald ikke finde det.

Vi er nødt til at sige til ministeren, at forslaget er altså ikke godt nok. Der er en række punkter, som vi ønsker ændret – jeg har nævnt nogle af dem over for hr. Eyvind Vesselbo – og vi må sige, at hvis der ikke sker meget betydelige ændringer, kan vi ikke støtte forslaget.

Jeg synes, det er et meget stort problem, at når Wilhjelmudvalget kommer med en række præcise og udmærkede anbefalinger, følges de slet ikke op. Vi risikerer endda, at det antal dyre- og plantearter, som findes i Danmark – det, man med et fint ord kalder biodiversiteten i naturen –

fortsætter med at falde, hvis man stiller sig tilfreds med det meget uambitiøse niveau, som ligger i dette lovforslag.

Kl. 17.40

Vi håber, at det under udvalgsarbejdet kan blive muligt at få forhandlinger med regeringen, så vi kan få lavet fuldstændig om på det her lovforslag.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Den danske natur giver en enestående oplevelse, som hele befolkningen bør have del i. Den tilhører os alle, og samtidig er det vores ansvar at passe godt på den. Kristendemokraterne er tilfredse med, at det bliver understreget med det her lovforslag.

Med lovforslaget bliver adgangsftalen fra november 2002 med en række miljøorganisationer nu gennemført i lovgivningen. Det betyder bl.a., at det bliver lettere for borgerne at færdes i naturen til fods og på cykel. Muligheden for at ride uden for badesæsonen udvides også. Det er positivt, at borgernes adgang til naturen generelt forbedres.

Vedrørende fredninger er vi godt tilfredse med, at fredningsforslag som noget nyt skal ledsages af et budgetoverslag. Det har vist sig at være svært for det offentlige at budgettere med udgifter til fredning. Det bliver nu lettere.

Vi er også tilfredse med bestemmelserne om, at fredningen skal gennemføres inden 2 år. Vi kan desuden tilslutte os, at regeringen gør mere for at implementere habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet i dansk lovgivning.

Reglerne for skiltning i det åbne land forbedres. Vi har i længere tid efterlyst dette over for miljøministeren.

Forslaget er med til at forbedre mulighederne for at drive erhvervsvirksomhed i yderområderne. Det vil også give bedre mulighed for skiltning i tilknytning til erhverv oprettet i tidligere landejendomme. Det er ikke med i det her lovforslag, men ministeren lover, at de kommende regler i vejlovgivningen om servicering af erhvervsvirksomheder på landet netop rettes mod disse virksomheder.

Ud fra en samlet overvejelse kan vi støtte forslaget.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at takke for ordførernes kommentarer til lovforslaget, som jo har lagt op til en grundig og konstruktiv behandling i det kommende udvalgsarbejde.

Som det er fremgået af debatten, har dette lovforslag flere formål. Det vigtigste er at supplere den hidtidige gennemførelse af EU's habitatdirektiv og fuglebeskyttelsesdirektiv, at udvide beskyttelsen af overdrev, at udmønte den aftale om at forbedre offentlighedens adgang til naturen, som jeg indgik med jordbrugerne og de grønne organisationer i 2002, og at justere reglerne for de gennemførte fredninger.

Habitatdirektivet er fra 1992 og er i årene blevet gennemført via en række love og den særlige bekendtgørelse om udpegning af internationale beskyttelsesområder og om administrationen af områderne. Den hidtidige gennemførelse af direktivet var ikke tilstrækkelig. Der er behov for et supplement, og det er det, regeringen nu sikrer gennem dette og andre lovinitiativer.

Den første del af dette supplement fik vi lige inden jul med vedtagelsen af miljømålsloven. Den indeholdt bl.a. kravene til en fremtidig planlægning i Natura 2000-områderne. Amtsrådene får pligt til at gennemføre planerne, og med det foreliggende forslag giver vi nu amtsrådene de nødvendige yderligere virkemidler til at føre planerne ud i livet.

Virkemidlerne er for det første en anmeldelsesordning for en række aktivitetsændringer. Den sikrer, at amterne har mulighed for at foretage forudgående konsekvensvurdering af nye aktiviteter, der kan påvirke den natur, der skal beskyttes efter direktiverne.

Amterne skal dernæst indgå en konkret aftale med ejerne om de ændringer af driften af arealerne, som er nødvendige for at opnå målsætningerne i Natura 2000-planerne. Hvis det ikke kan lade sig gøre at indgå en aftale, skal de træffe en afgørelse, og sådanne indgreb udløser fuld erstatning for ejerens tab.

De bedste vilkår for et rigt og varieret friluftsliv må findes gennem en kombination af regler, frivillighed og aftaler mellem ejere og brugere. Derfor er jeg glad for den aftale, som jeg indgik med landbrugets og skovbrugets organisationer og med Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening i november 2002. Aftalen giver befolkningen bedre muligheder for at komme ud i naturen. Det er meget vigtigt, og det er den aftale, vi skal have omsat til lov, således at adgangsmulighederne forbedres, som vi har aftalt.

Kl. 17.45

Muligheden for at fredde værdifulde naturområder er fortsat et vigtigt redskab i naturpolitikken, og forslaget indeholder en justering af reglerne, så det sikres, at fredningerne bidrager til

at opfylde vores internationale forpligtelser. Og samtidig skal der sættes fokus på det økonomiske aspekt af fredningerne, og det skal sikres, at sagerne behandles inden for rimelig tid, og at ejernes retsstilling er klar.

Forslaget indeholder yderligere mindre lempelser af reglerne om reklameskiltning for nye erhvervsområder. Strandbeskyttelseskommisionen har afsluttet sit arbejde, og vi foreslår derfor, at de særlige bestemmelser om kommissionen ophæves, og reglerne om sten- og jorddiger og om fortidsminderne, som er flyttet til Kulturministeriet, foreslår vi nu også flyttes ud af naturbeskyttelsesloven, og det gøres frivilligt for amterne, om de vil oprette grønne råd.

Jeg vil da gerne sige, at jeg synes, at det har været en god debat, men jeg vil også gerne sige til os alle sammen, at vi jo aldrig har haft en bedre naturbeskyttelseslov end den, vi får her, fordi den jo i den grad på en række områder, som jeg har nævnt, tager nogle ting med af hensyn til naturen og miljøet. Det er således et arbejde, der fortsætter, og dermed bliver det her også et svar til hr. Jørn Dohrmann, som spurgte, om vi vil fortsætte den linje, som bærer naturforliget, og som er til gavn for naturen og miljøet. Jeg kan bekræfte, at det vil vi.

Jeg har selvfølgelig også noteret mig de synspunkter, hr. Jørn Dohrmann har haft om, at netop prioriteringen af natur og miljø bør tilgodeses, også når vi skal ind og revurdere de aftaler. Og da jeg kender hr. Jørn Dohrmanns synspunkter på natur og miljø, og da det er vigtigt, at vi gør en indsats, så behøver jeg ikke at sige mere til det. Men jeg har noteret mig synspunkterne, og selvfølgelig vil der i den drøftelse, vi vil få, indgå de elementer, som netop blev nævnt.

Afslutningsvis vil jeg gerne udtrykke håb om, at vi får en god drøftelse af forslaget under det kommende udvalgsarbejde. Jeg vil i hvert fald gøre mit for at give udvalget den service, som udvalget har behov for.

Jeg synes også, at hr. Eyvind Vesselbo på Venstres vegne kommenterede, at netop det, at man går ind og prøver på og ser, om man kan finde hinanden i udvalgsarbejdet, ser, om der er nogle ting, vi kan gøre bedre – jeg overværede jo den lille disput, der var mellem hr. Eyvind Vesselbo og hr. Keld Albrechtsen – synes jeg da er den helt rigtige linje, og jeg medvirker gerne i det arbejde, der skal gøres, og til, at vi måske kan finde hinanden.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF): Nu er det jo fremgået, at det er regeringen meget magtpåliggende, at der kommer flere skovbørnehaver, så børnene kan komme ud i skoven. Og så er det, det undrer mig umådelig meget, hvorfor det ikke er magtpåliggende for regeringen, at både voksne og børn kan komme rundt i det åbne land.

Hvad er egentlig den højere visdom i, at regeringen ikke har taget alle forslagene, alle anbefalingerne fra Adgangsudvalget, men har barberet dem ned til den frivillige aftale, man har kunnet komme igennem med med landbruget og nogle af de grønne organisationer?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Fordi det næsten kom til sådan at forsvinde lidt i spørgsmålet fra spørgeren, hvilke organisationer der var med, skal jeg lige gøre opmærksom på, at det var Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening. Og jeg synes da, at de jo på en måde også repræsenterer nogle, der kommer i naturen.

Når det derfor drejer sig om befolkningens adgang til private arealer, så er det regeringens grundlæggende opfattelse, at de mest bæredygtige muligheder for friluftsliv sikres gennem en kombination af regler, frivillighed og aftaler mellem ejer og bruger. Og det var jo på den baggrund, at jeg i november 2002 indgik denne her aftale.

Jeg tror, at de fleste alligevel også vil kunne huske, at en af de debatter, vi havde, var om, hvorvidt man kunne nedlægge veje og stier. Det var jo netop det, vi gik ind og ændrede på, og det er jo netop også det, man gør her, sådan at amterne nu har mulighed for at gribe ind, fordi de får den tid, der skal til, til at reagere på, om det, det handler om, er så unikt, at man er nødt til at bevare det, eller om der skal laves en erstatningsvej eller -sti.

Jeg mener faktisk, vi er kommet langt hermed. Jeg siger ikke, vi er kommet langt nok, jeg siger bare, at nu implementerer vi den aftale, vi har lavet med Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet og skovbruget og landbruget. Og jeg synes faktisk, de skal have ros, fordi de gik ind og lavede det. Jeg synes, det var helt flot.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu fremhæver miljøministeren jo selv Danmarks Naturfredningsforening. Det fremgår tydeligt af deres høringsvar til loven, at de gerne ser, at alle de forslag, Adgangsudvalget er kommet med, bliver realiseret.

De har selvfølgelig været under pres, for landbruget ser jo helst, at vi andre holder os væk fra det åbne land. Det er jo det, de synes er bedst. Jo, altså hvis man er jæger, er det i orden, for så er der kroner og øre i det, men hvis man er sådan en ganske almindelig borger, der enten bor på landet eller inde i byerne og kommer ud i weekenden, så ser de os helst ad hekkenfeldt til.

Så mit spørgsmål er bare: Når nu det er så vigtigt, at børnene kommer ud i skovene, hvorfor er det så ikke vigtigt, at vi andre sammen med børn eller uden børn kan bevæge os rundt i det åbne land?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo præcis det, vi kommer til at kunne med de her regler, der bliver indført nu. En stribe af dem bliver forbedret, uanset om vi taler om kysterne, om skoven eller om markvejen. Men jeg siger bare, at det jo lige var det, der, i hvert fald efter min oplevelse, gjorde, at Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening gik med.

Kl. 17.50

Nu er jeg jo ikke af den opfattelse, at Danmarks Naturfredningsforening mener, at når de nu har fået den her adgangsaftale igennem med ministeren, så er der sådan set ikke så meget mere at foretage sig som Danmarks Naturfredningsforening.

Jeg er da sikker på, at de vil blive ved med at sige, at de godt vil have forbedret nogle ting.

Det er vel også deres opgave. Men omvendt synes jeg også, at man skal respektere en aftale, man indgår. Jeg agter at respektere min del af den, og jeg vil bare sige: Der var både Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, landbruget og skovbruget, og sammen gik de ind og lavede det her, og sammen gik de ind og sagde, at det vil vi prøve at bakke op, også over for vores medlemmer. Det synes jeg faktisk man skal rose dem for.

Derfor synes jeg, at vi i stedet for skulle sende en tanke til dem om, at det er et rigtig godt arbejde, de har gjort.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på ministerens bemærkninger, at ministeren vil være meget åben over for forslaget. Så vil jeg da gerne høre, hvad ministeren vil sige til noget af det, jeg så vil komme med nu.

Kunne man ikke også forestille sig, at man fik indført i lovens formål, at der herhjemme skal etableres større sammenhænge i naturområder?

Det, som vi jo rent faktisk ser som et af de store problemer i dansk natur, er, at den er fragmenteret, den er opdelt, og at der ikke er nogen forbindelser naturområderne imellem. Var det ikke et ædelt og smukt formål at få ind i naturbeskyttelsesloven, at det også var at sikre store sammenhænge med naturområder?

Kunne man ikke også forestille sig, at vi fik indført plejepligt på § 3-arealer? At der blev forbud mod gødskning med pesticider på § 3-arealer? Og at den der lidt vanvittige regel om, at biologiske overdrev skal have været ude af drift i 30-50 år, også blev fjernet?

Var det noget, som ministeren så også ville være positiv over for?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, jeg er altid positiv, når det kommer naturen og miljøet til gavn. Derfor vil jeg sige, at det kan vi godt tage en snak om.

Men jeg er også bare nødt til at sige til hr. Torben Hansen: Nu er det jo sådan, at det arbejde, der ligger med habitatområderne, jo er et arbejde, der ligger, fordi det ikke er blevet gjort tilbage fra, hvor man kunne have gjort noget ved habitatdirektivet. Og jeg tror simpelt hen også, at når man ikke gjorde noget ved det, var det, fordi man måske var af den opfattelse, at det nok gik, sådan som det lå.

Vi er så bare nødt til nu at sige, at det gør det ikke. Der skal ydes en ekstraordinær indsats. Der skal afsættes midler. Det er også det, vi har gjort, og så må vi altså gå hen og højprioritere de områder.

Derfor synes jeg, det er fint nok, at vi sidder og har en debat om de ting. Det kan vi have, når det gælder love eller vandmiljøplan, eller hvad vi nu har, hvor vi diskuterer det. Der synes jeg altid, man skal tænke det ind. Vi er bare nødt til at tage det i den rækkefølge, det kommer i. Vi er jo nødt til at sige, at vi startede med at få udpeget habitatområderne.

Og må jeg så sige om det med områderne med biologisk overdrev og de 30-50 år, at der

altså alene er tale om en præcisering af hidtil gældende praksis. Det er altså også den tidligere regering, der har sagt, at det skal være sådan, at der skal gå en længere årrække, før et område har udviklet sig til overdrev i lovens forstand. Bemærkningen er således ikke udtryk for en begrænsning af rækkevidden af bestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er meget muligt, det tidligere har været praksis, men nu kan man jo rent faktisk også se af høringssvarene, at det viser sig, at der er nogle områder, der vil kunne komme i klemme på det her. Så jeg tror ikke, det vil støde på modstand fra vores side. Det vil det jo selvfølgelig ikke, hvis det er sådan, at regeringen er parat til at opgive de her 30-50 år. Det er ikke nogen skam at blive kloget.

Så til nr. 2. Jeg spurgte stadig væk også i forhold til § 3-arealerne: Hvad vil man med hensyn til gødskning med pesticider? Vil man være parat til at gå ind og stoppe for det? Vil man være parat til at gå ind og lave plejeligt?

Vil man være parat til at lægge ind i lovens formål, at det også skal være at skabe store sammenhængende naturområder, for vi kan også alle sammen se, at et af de store problemer i dansk natur er, at den er fragmenteret, den er opdelt, og at der ikke alle steder er forbindelse mellem de grønne områder? Vil man også være parat til at kigge på det ud over de internationale naturbeskyttelsesområder?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu vil jeg sige, at det kun var, fordi hr. Torben Hansen sagde, at bestemmelsen om de 30-50 år var tåbelig, at jeg følte anledning til at sige, at det sådan set var en, jeg havde arvet. Jeg håber også, man bemærker, det blev sagt med et blink i øjet.

Men det er nu ligegyldigt, for vi kan kigge på det. Og jeg siger heller ikke, at det lige skal være sket for 30-50 år siden. Hvis der er en bedre formulering, så lad os se på den.

Men den anden diskussion har vi jo netop fulgt op på ved at udpege nye nationalparkpilotprojekter, hvor vi går i gang med store sammenhængende arealer. Det er her, vi har afsat penge sammen med Dansk Folkeparti, Kristendemokraterne, Venstre og De Konservative, og hvor vi prøver at skabe den store sammenhængende natur, og at det kan udbredes til andre

områder, vil jeg slet ikke afvise. Vi er bare nødt til at tage det opgave for opgave.

Kl. 17.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ministeren. Så har fru Anne Grete Holmsgaard bedt om ordet i anden omgang. Så jeg tror, at ministeren må aflevere talerstolen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Årsagen til, at jeg går herop i anden omgang, er, at jeg faktisk synes, at den måde, miljøministeren svarer på spørgsmålet om Adgangsudvalget på, er rasende provokerende. Det, ministeren siger, er på den ene side, at han som minister vil gøre hvad som helst, der er godt for naturen, men på den anden side, når der nu er lavet en frivillig aftale, så er det den, han holder mig til.

Det kan man jo kun forstå som et vink med en vognstang om, at man skal lade være med at lave frivillige aftaler med ministeren. Det skal man simpelt hen, for man får bare stukket i hovedet, at så er det sådan, så er det en begrænsning. Det må jo være sådan, at hvis der nu ikke havde været den frivillige aftale, så ville ministeren være gået videre. Så ville han have taget udgangspunkt i alle de forslag, Adgangsudvalget var kommet med. Det er i hvert fald sådan, jeg forstår det.

Så jeg vil da gerne have ministerens svar på, om han mener, at han i realiteternes verden lægger så megen vægt på, at både voksne og børn kan få adgang til det åbne landskab.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det var i mit svar til hr. Torben Hansen, at jeg sagde, at alt, hvad der har med natur og miljø at gøre, interesserer mig. Ordvalget var ikke, at jeg vil gøre hvad som helst.

Jeg er bare nødt til at sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det afgørende er, at her har man lavet en aftale, og vi skal huske, at vi lavede den tilbage i november 2002. Hvad var det, der skete der? Ja, der var bl.a. nogle sager om nedlæggelse af stier. I Sydsjælland og længere nede var en sag, som i hvert fald blev nævnt flere gange. Jeg skal ikke sige noget som helst om hvordan og hvorledes, men der var en bekymring for, hvordan det her nu ville ændre sig.

Derfor sagde vi til hinanden, at nu måtte vi prøve at lave en aftale, og af aftalen fremgår det helt klart, at den skal implementeres i den nye naturbeskyttelseslov. Jeg føler ikke, at nogen behøver at føle, at de er blevet bundet her. Men det

var en forhandling, hvor man giver og tager. Jeg siger jo endda, at jeg da godt ved, at Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet godt ville være gået længere, end de kom der, men det er jo sådan i en forhandling, at man giver og tager, og så siger man: Nu har vi så forslaget, nu forpligter vi os alle sammen, og nu går vi så i gang.

Om der er flere ting i Adgangsudvalget, der kan komme med? Jeg kan godt huske de der, jeg tror der var en ti stykker, der lå derinde, og jeg har også læst dem. Jeg syntes også, at der var nogle ting deri, som vi sagtens kan kigge på. Jeg afskriver dem ikke, men nu synes jeg bare, at det her var den mulighed, vi havde, så lad os nu få det kørt ind.

Så forstår jeg, at det, fru Anne Grete Holmsgaard også siger, er, at vi skal kigge efter, om ikke der kunne være et par stykker mere dernedad, der kan bruges. Ja, jeg tror måske endda, fru Anne Grete Holmsgaard godt ville have dem alle sammen. Det har jeg også forstået klart, men vi vil holde et øje med, om der skulle være et par af dem, der kan komme ind i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer.

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 28/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Forslaget om lov om miljøvurdering af planer og programmer har til formål at fremme en bæredygtig udvikling ved at foreskrive, at der skal foretages miljøvurderinger af planer og programmer, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkninger på miljøet. Forslaget tager sigte på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv fra 2001 om vurdering af bestemte planers og programmernes indvirkning på miljøet. Direktivets overordnede formål er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integration af miljøhensyn under udarbejdelsen af planer og programmer. Med lovforslaget implementeres direktivet i dansk ret.

Forslaget retter sig til de statslige, amtslige eller kommunale myndigheder, som i henhold til lovgivningen er forpligtede til at udarbejde en plan eller et program, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet. Det drejer sig især om planer inden for en række sektorer, som fastlægger rammer for fremtidige anlæg, og om planer, som kan påvirke et udpeget internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt.

Der indføres med forslaget pligt for myndighederne til at foretage miljøvurdering af disse planer og programmer samt pligt til at inddrage relevante miljømyndigheder for at få fastlagt omfanget og indholdet af miljøvurderingerne. Myndigheder og offentligheden skal efterfølgende høres om udkast til planer eller programmer og om de udarbejdede miljørapporter. Det vil medføre, at de krævede miljøvurderinger vil forbedre beslutningsgrundlaget i henseende til miljøhensyn i forbindelse med udarbejdelse af planer og programmer med miljømæssige konsekvenser, hvorfor forslaget vurderes at have en positiv effekt på miljøet.

Kl. 18.00

Miljøvurderingerne efter dette lovforslag berører ikke eventuelle krav efter VVM-direktivet. Med en VVM-vurdering er miljøhensynet tilgodeset, og der er ikke behov for dobbeltvurdering, så miljøvurderingen efter lovforslaget her skulle ikke give merarbejde i de situationer, hvor der i forvejen foretages miljøvurdering.

Lovforslaget sikrer, at der i planlægningsfasen tænkes på de miljømæssige konsekvenser.

Venstre kan støtte forslaget, og da Det Konservative Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti også støtter forslaget.